

År tjugohundratolv, den förste januari

Öppet brev till vår regering vari,
behandlas en försummad fråga,
som mången svensk lär plåga.
Vad blev av svenskt försvar?
Har vi över huvud taget något kvar?

**Till Regeringen på Rosenbad och så
till statsråd och ministrar, gröna, blå**

Inga undantag i övrigt. ^{1/}

Det vore inte hövligt.

Herr Excellens, Bäste Broder, Statsminister

Svenskt försvar i klister

Det handlar om försvarsförsvagning.
Jag skriver Dig en rätt besviken dragning.
Jag gör det på personligt sätt.
Erfarna år och vitnat hår,
bör ge mig denna rätt.

---

^{1/}

Utom till Herr Tolgfors då förstås
ej idé att fråga denne nå´t till råds.
Han hör till undantagen.
Han behärskar ej försvarsanslagen.
Det gör finansminister Anders Borg.
Denne herre
tar Sten Tolgfors oftast hårt i kragen.
Med svenskt försvar blir bara värre
till svenskens uppenbara sorg.
Tolgfors lönar ej att tala till.
Försvarsministern gör ändå som Borgen vill.
Generellt så vill jag varna,
för ministrar som är oerfarna.
Dåligt påläst vapenvägrare,
en rätt och slätt okunnig JAS-ägare.
Flygvapentillvänt har marktruppen försvunnit.
Ej Herr Tolgfors – inte svensken heller –
har någonting på detta vunnit.
Vi har ingen värnplikt kvar.
Ej mången krona vi på detta spar.
Legoknektsförsvar avses inte sopa framför egen dörr.
Fyrtio milliarder är dock samma nu som förr.
Minimala anställda försvarare
är afghanistanska fredsbevarare.
Herr Tolgfors vet inte vad det gäller:
- Svensk armé för liten är för Sverige om det smäller.

Det smärtar mig att moderaterna
har övergivit fotsoldaterna.
Nästan varje krona går till Gripen.
Svensken tar till lipen.

Man frågar i provinsen
– vem är politiskt stinsen?
Svensk armé är sänd långtbortista´n
till slöjor och till taliban.
Svensk yrkeshär är misstag.
Det lär visa sig en dag.

Politisk dröm då synes bruten.
Vem tar ansvar för försvarsbesluten?
Den dagen lär politiker direkt,
ansvar kräva ifrån någon knekt.
Varför kunde inte värnpliktshären
fått skydda våra egna landamären?

Lyder så ett gott citat
– ”Gud och soldater vörda vi,
när i tider av fara de står oss bi.
När faran syns faren och fyllda är faten,
då glömmer vi Gud och föraktar soldaten” –
Fett var det aldrig för värnpliktssoldat.
Erk du, Maja du hur ska vi ha´t.

Förskingrat nu är svenskt försvar,
allt är borta som var.
Förklara så tydligt Du kan, Bäste Bror,
var och vad är det väl som Du tror.
Därom erkänn Du intet vet.
Det är sanning det.

Folk har inte förstått
hur illa det nyligt har gått.
Blåögd politiker illa har spått.
Det som länge var väl kultiverat,
blev fel och för snabbt raserat.
Nu fordras en ny beräkning,
om såret skall få någon läkning.

Det blir inte lätt, min vän
att ställa allting tillrätta igen.
Så bör dock börjas direkt,
när nu frågan på nytt är väckt.
Försvar är förvisso inte inne
– om man inte råkar att vara finne.

Se på vårt grannland där
hur man behåller sin här.
I Finland är det en dygd
att försvara sin egen bygd.
För blåögd svensk individ
syns försvar vara tungt i mellantid.

”Nog sjunget för denna gången”
– en skåning om fosterlandssången.
Egen härd är värd att värna.
Det gör de svenske så gärna.
Sens moralen är åter den.
utnyttja värnplikt igen.

Folklig drift att sig väl försvara,
är allt bäst att nogsammt bevara.
Tryggare kan då de svenske vara,
med rustad och samlad skara,
än med yrkesknektarna bara.
Behandla folkförsvar riktigt.
Det är för folkmoral viktigt.
Du är statsminister Du.
Gör något vettigt av det NU!

Till slut vill jag Er alla önska
GOTT NYTT ÅR
Må våren för oss alla grönska.
Må regeringsbördan inte bli för svår.
Tack för tid som gick,
när försvaret var i bättre skick.

Torbjörn Tillman

Överste av första graden,
näst den siste i porträttparaden
för det fosterlands försvar,
som tillförne var.

Övertygad monarkist,
länge moderat helt visst,
men numera folkpartist.
Det partiet har
bra idéer om ett folkförsvar.

Chef en gång för Livgrenadjärbrigaden,
nedlagd den som alla andra i den raden.
Så ock moderregementet är numera.
Omöjligt är att sådant bara acceptera.

Försvarsområdeschef jag också var.
Fo-na finns inte heller kvar.
Nu strävsamt samarbete regionalt
– med länsstyrelser – blir skralt.
Stora landstings regioner verkar bli.
För sådana fasoner – tvi!